

Přihořívá, přihořívá, hoří...

- CZ24 News | 23. listopadu 2023

ČR: I tak lze charakterizovat situaci ve společnosti. Vláda udělala vše pro to, aby poštvála proti sobě velmi vlivné a dobře organizované skupiny zaměstnanců. Lékaře, učitele, dopraváky a dělníky v kovoprůmyslu.

Začnu těmi posledními. Pokud se odboráři při kolektivním vyjednávání v jednotlivých fabrikách dožadují růstu mezd, který by umožnil konečně po dvou letech dosáhnout růstu reálné mzdy, není to realistické. S ohledem na očekávatelný vysoký nárůst cen energií se řada zaměstnavatelů, a to nejen v ocelárnách, ale můžeme říci obecně v celém průmyslu, dostane do existenčních problémů. Nárůsty cen energií o až 250% v regulované části znamenají desítky (u největších průmyslových závodů i stovky) milionů korun nákladů meziročně navíc.

Český průmysl je blízko pádu do propasti. A zaměstnanci nejsou těmi, kdo za to mohou. Vláda se prostě nestará o to, aby vytvářela podmínky pro zaměstnavatele, tedy firmy a zaměstnanci firem už ji nezajímají vůbec. Takovou aroganci by si nedovolili ani komunisté za starého režimu. I ti tušili, že potřebují podporu veřejnosti.

Fialova vláda sama sebe zahнала do slepé uličky. Není schopna rozhýbat strnulá kola českého hospodářství. To prostě klesá. Čísla očekávaného růstu hospodářství v tomto roce zveřejňovaná v průběhu roku byly jen vylhanými čísly, povinným optimismem vládních a provládních ekonomů a výsledkem bude letošní hospodářský propad nejméně o 1%.

Vláda udělala z fungující ekonomiky „nemocného muže Evropy“. Co ovšem vládě jde dobře, to je navyšování vojenských výdajů. Kombinace razantního růstu vojenských výdajů (z roku na rok ve státním rozpočtu nárůst o 40 mld. Kč) a v nejlepším případě stagnace (spíše meziroční pokles) hospodářství, znamená, že také nepřibudou žádné nové příjmy do státního rozpočtu z titulu hospodářského růstu. A logicky tak na další kapitoly rozpočtu je méně peněz. To zasahuje školství, zdravotnictví, sociální oblast, vlastně všechno.

Mladí lékaři se dožadují, aby mohli pracovat za rozumné platy bez přesčasů, které připomínají práci nevolníků.

Učitelé se jen domáhají splnění vládních slibů. A jde jim také o další zaměstnance ve školách. Kuchařky, uklízečky, školníky, prostě ty, bez jejichž servisu si školy nejde představit. Těm mají dokonce klesnout platy o 2 % (!).

Vláda svou neschopností a neslýchanou tvrdostí vůči zaměstnancům, ale také vůči firmám, které jsou závislé v českých podmínkách na nenasytných oligopolech, připravuje hospodářskou a sociální katastrofu. Tato katastrofa může skončit, ačkoliv to není v českých dějinách příliš obvyklé, nepokoji. Miliony lidí jsou ohroženy chudobou nebo již v chudobě jsou. A teď to má ještě dále pokračovat.

Vláda neudělala nic pro to, aby zestátnila majetkové podíly soukromých majitelů ČEZu, kteří drží 30% veškerých akcií této společnosti. To by vládě pomohlo, pokud bude mít ČEZ zcela pod kontrolou stát, vymanit ceny energií z diktátu Lipské burzy.

ČEZ by pak mohl prodávat elektrickou energii jak domácnostem, tak firmám za přijatelné peníze.

Vláda vůbec nehledá cestu k tomu, aby dosáhla alespoň na část peněz (přes 300 mld. Kč), které jsou vyvedeny za minulý rok ze země v dividendách na účty zahraničních mateřských firem. Dělá, že neví

nic o evropské směrnici, která umožňuje mimořádně zdanit vývoz dividend, ale samozřejmě by to vyžadovalo přepracovat a s největšími obchodními partnery (zejména s Německem) projednat také dohody o dvojím zdanění. A pochopitelně, že vláda by si měla posvítit také na obří firmy oligopolního charakteru, které nejen, že diktují na českém trhu ceny, ale také stanoví tržní podmínky. A to jednostranně výhodně pro sebe.

Prostě žijeme v zemi oligopolů, kde krize, které jsme svědky poslední tři roky, počínaje covidovou pandemií v roce 2020, jde na vrub „malého“ českého člověka a také malých a středně velkých českých firem. A vláda tomu jen přihlíží.

Můžeme říci, že vstupujeme do “horké” zimy, protože odvaha je nakažlivá a k bouřícím se lékařům, učitelům, zaměstnancům fabrik a dopravy se brzo přidají další. Vláda projevuje naprostou nekompetentnost při svém vládnutí. Je to až zarážející, ale ne překvapivé. Alespoň tedy ne pro mě, protože každý soudný člověk ví, že k úspěšnému zvládnutí určité činnosti (v tomto případě vládnutí) je potřeba odbornost a zkušenost. Nestačí jen být ‘úspěšným’ politickým funkcionářem vládní politické strany, ale je potřeba mít manažerské zkušenosti, určité penzum znalostí ze rezortu, který jako ministr vlády řídí. A to naprostá většina členů vlády postrádá.

Perspektivně nás čeká, podle mého názoru, zcela katastrofální situace, neboť vláda vychází z toho, že má bezpečnou většinu v poslanecké sněmovně a kromě toho některé z vládních politických stran by ve sněmovních volbách – pokud by kandidovaly samostatně – nebyly schopny se do nové sněmovny propracovat. Proto se vládní strany zuby nehty budou bránit případným mimořádným parlamentním volbám. Je ovšem také otázkou, do jaké míry jsou dnešní opoziční strany připraveny na převzetí odpovědnosti za stát, ale také jaký příval hrůz po současné vládě zdědí.

AUTOR: Jiří Paroubek

[ZDROJ](#)